

Titel: Maalet hvortil Gud skabte Mennesker, forestillet i en Tale, holden i Dom-Kirken til Aftensang paa Fastelavns-Søndag 1772. af Asmund Reutz,

Citation: "Maalet hvortil Gud skabte Mennesker, forestillet i en Tale, holden i Dom-Kirken til Aftensang paa Fastelavns-Søndag 1772. af Asmund Reutz," i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2*, L.N. Svare, 1772, s. 5.
Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_002-shoot-w2_002_006_p5_bZONE1469634/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Gadior, Store, Menneskens Effer! Gud! Uens
 deliae Afgrund til alle Væjener! Wiisdommens
 uindtommelige Hav! Du skabte os til det herligste,
 det saligste Maal! det Maal, at kae dig, din Dre-
 lighed, din Saaglighed igiennem en uendelig Ræde af
 frøuelde Ewigheder! Althia kunde du vilde skabe
 Mennesker, ideo for at giøre dem saa salige!

Men vi, vi seld agte os ikke værdige til et saa
 saligt Maal! Smaae Ting, en intet betydende Stor-
 hed, let som en Fær, der blæs bort af den sagteste
 Wind, ja det som værre er! de urene Wilslysters Ry-
 delse, sætte vi os i Blindhed for, som Maaket hoor-
 til vi eene sigte. Saa iblant os, du seer, hoor saa
 iblant os jage efter Klenodiet, den høie Rang, den
 Majestæt, den Herlighed, at kaldes Guds Søn-
 ner, Guds Døttre.

Lær os da i Dag, alting formaaende Godheds
 Kilde! at sætte Omene til den rette Middelpunkt af
 vor høie Bestemmelse, at betraakte, noie øvervie: det
 er for nedrigt for os, som Mennesker, at vende Os
 vedet ned ad, og giøre Hørt af det, alle forskandige,
 endog de dydige Gebninae have aaget ringe. Lær os
 at tænke høiere, at omgaaes med ædlere, sunderer,
 Mennesker anstændigere Tanker! Lær os at sætte Pris
 paa Naaden, den ved Jesu Død fortiente Naade;
 den Naade, der gjør os til nye og andre Mennesker,
 end vi ere af Naturen, til igienfødte, salige Mennes-
 ker, der staae i d'g' allersaligste Foræring, i Foræ-
 ning med dig, o Fader! og din Søn! Stor, o
 høie Dærgeste-Ven! vore Hjertes uroelige, bekymre-
 de for at smage denne din Naades Godhed, og lang-
 selsfulde efter den Forsøking, at vi ere dine Børn.
 Saa have vi Kraft til at vandre dybtgær, at trine
 frem paa Hellighedens Wei til dit Navns Ære og
 Forsoningens Pris! Lad den Betragtning, vi ved din
 Naade vilde anstille, være velsigned til dette allerbigtige
 Maal at naae! Amen! Fader vor ic.